

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4C/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200118
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2018:6818200118.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobkyne D. N., J. XX.XX.XXXX, G. Y. - H., M.. K. XXX/X, právne zastúpená JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Čučmianska dlhá 7, 048 01 Rožňava, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, zastúpeného splnomocneným zástupcom ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, v konaní o určenie, že žalovaný je oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby iba vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyňi, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

III. Zrušuje sa neodkladné opatrenie nariadené rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 6C/17/2017-305 zo dňa 09.11.2017.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobkyňou podanou na poštovú prepravu dňa 15.01.2018, doručenou súdu dňa 16.01.2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanému, že je po splnení podmienok na začatie výkonu záložného práva oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na LV č. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.09.2013 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Revúca, v obci Tornaľa, zapísaným na X. Č.. XXXX pre k.ú. Y. ako pozemky parc. reg. „.. číslo XXX, zastavené plochy a nádvoria o výmere 1518 m², parc. reg. „.. číslo XXX/X, zastavené plochy a nádvoria o výmere 715 m², parc. reg. „U.“ č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoria o výmere 402 m², parc. reg. „.. č. XXX, záhrady o výmere 1598 m² a stavby rodinného domu súp. č. XXX postaveného na pozemku parc. reg. „..“ č. XXX/X, iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyňi na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W. XXXXXXX-XX, a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 10.09.2013 ako dlžník v postavení spotrebiteľa podpísala so žalovaným zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre k. ú. Y.. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W.-X. Záväzok z predmetnej zmluvy bol zabezpečený záložným právom zriadeným v prospech žalovaného na zabezpečenie pohľadávky podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. L.-XX vzťahujúcej sa na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, katastrálneho územia Y., obec Y., okres Revúca: parcely reg. „U. číslo XXX, zastavené plochy a nádvoria, o výmere 1518 m², parcely reg. „U.“ číslo XXX/X, zastavené plochy a nádvoria, o výmere 715 m², parcely reg. „U.“ č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoria o výmere 402 m², parcely reg. „U. č. XXX, záhrady, o výmere 1598 m² a stavby rodinného domu

súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcely reg. „U.“ č. XXX/X. Žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/17/2017 domáhala žalobou určenia neplatnosti vyššie uvedených právnych úkonov alternatívne určenia, že úver uzavretý so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Predmetnú žalobu súd rozsudkom zo dňa 09.10.2018 zamietol pre procesnú neprípustnosť takejto žaloby a svoje rozhodnutie odôvodnil absenciou naliehavého právneho záujmu žalobkyne na takomto určení v situácii, keď žalobkyňa sa môže domáhať svojich oprávnených záujmov procesne prijateľnou žalobou na plnenie. Zároveň súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam tvoriacim záloh z popísanej zmluvy o zriadení záložného práva a zároveň uložil žalobkyňi povinnosť podať proti žalovanému žalobu o určenie, že žalovaný je oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pod sp. zn. I. zo dňa 13.09.2013 nachádzajúcim sa v okrese Revúca, obci Y., zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie Y., ako vyššie uvedené pozemky a stavba rodinného domu súp. č. XXX, stojaceho na parcele XXX/X, iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyňi na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W.-XX, eventuálne o určenie výšky najnižšieho podania.

Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že v predmetnom zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupovala výlučne ako fyzická osoba nepodnikateľ označená osobnými údajmi (a žiadnymi inými) a to menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom a trvalým bydliskom. Žalobkyňa nie je osobou podnikajúcou v oblasti poskytovania bankových produktov, čo vyplýva z jej osobných údajov použitých pri uzatvorení Zmluvy o poskytnutí „HypoPôžičky“ č. W.-XX. V predmetnej oblasti nedosahuje ani vyššiu úroveň vedomostí. Žalobkyňa dosiahla najvyššie vzdelanie stredoškolské bez maturity v odbore obrábач kovu ukončeného v roku 1992 na SOU strojárske I. - K., sa vyššia úroveň vedomostí v oblasti bankovníctva nedá ani predpokladať. Po strednej škole vykonávala činnosť predavačky, neskôr sa snažila podnikáť, v oblasti stavebníctva a ubytovacích služieb, avšak neúspešne, a v súčasnosti je opätovne zamestnaná ako predavačka v súkromnej spoločnosti. Jej postavenie v predmetnom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa je nesporné pri použití výkladu vnútroštátnej právnej úpravy alebo v súlade so smernicou EÚ.

Prostriedky z predmetného úveru boli použité na zabezpečenie nákladov spojených s jej bývaním a bývaním jej rodiny. Predmetné prostriedky podľa žalobkyne riešili až existenčné ohrozenie jej rodinného a osobného života.

V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje a záloh. V žalobnom návrhu a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia žalobkyňa namietala aj náležitosti samotnej Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. L. XXXXXXX-XX, kde je nesprávne uvedená suma pohľadávky, ktorá sa zabezpečuje záložným právom a tiež dochádza k zavedeniu spotrebiteľa (žalobkyne), kde sa v tomto právnom úkone nepravdivo uvádza, že malo dôjsť k poskytnutiu úveru vo výške 56.323,50 eur. Takáto výška úveru žalobkyňi nikdy nebola poskytnutá, čo je zrejmé z predložených napadnutých právnych úkonov. Spôsob určenia odplaty pre Consumer finance holding, a.s. považuje žalobkyňa za obchádzanie zákona ohľadom stanovenia prípustnej výšky odplaty za spotrebiteľský úver a obdobne vníma aj jej nezahrnutie do základných ukazovateľov predmetného úveru, a to v podobe nákladov na úver a stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobkyňa sa konaním žalovaného cíti podvedená.

Dňa 10.09.2013 žalovaný ako veriteľ v zastúpení spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako splnomocnencom a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili zmluvu o poskytnutí úveru, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 56.323,- eur z toho 55.000,- eur malo byť prevedené na účet žalobkyne a 823,50 eur na účet splnomocnenca (teda nie žalobkyňi) za účelom úhrady výdavkov a nákladov splnomocnenca súvisiacich s poskytnutím úveru. Suma 823,50 eur je teda poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý považuje žalobkyňa za neprímeraný. Celková čiastka úveru, ktorú žalobkyňa bola povinná splatiť je v zmluve uvedená v sume 87.264,- eur a predstavuje súčet mesačných splátok vo výške 363,30 eur, splatných od 20.10.2013 do 20.09.2013. V zmluve je tiež uvedená priemerná hodnota RPMN pre tento typ úveru vo výške 3,91 % a hodnota RPMN poskytnutého úveru vo výške 4,84%. Takáto hodnota však nezahŕňa poplatok za poskytnutie úveru uhradený v deň podpisu zmluvy v prospech splnomocnenca. Zmluva teda podľa žalobkyne obsahuje nepravdivé údaje, ktoré boli v procese jej rozhodovania spôsobilé ju uviesť do omylu ohľadom skutočnej odplaty za úver. Žalobkyňa má zároveň za to, že neboli splnené zákonné podmienky na tzv. zosplatnenie spotrebiteľského úveru, a to z dôvodu nedoručenia tohto úkonu do jej dispozície. Žalobkyňa má naďalej za to, že zmluva o výkone záložného práva má vážne vady, ktoré sú spôsobilé na posúdenie platnosti tejto zmluvy ako predbežnú otázku aj v tomto konaní, nakoľko v zmluve absentuje správny údaj o výške zabezpečenej

pohľadávky, kde sa opätovne nesprávne uvádza suma bez odrátania poplatku 823,50 eur za poskytnutie úveru. Žalovaný si týmto spôsobom nárokuje na predmetný poplatok dvakrát bez právneho titulu. Žalovaný ustanoveniami Zmluvy o poskytnutí úveru „Hypopôžička“ č. W.-XX podstatným spôsobom obchádza zákon, a to v časti týkajúcej sa poplatku za poskytnutý úver. Žalovaný prostredníctvom svojho splnomocnenca predložil žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu bez možnosti vymienenia akejkoľvek zmeny, kde do samotného úverového rámca zahrnul poplatok za tento úver pre splnomocnenca žalovaného, a to priamo na jeho účet. Suma 823,50 eur nie je označená ako poplatok za spracovanie úveru ani iným príslušným pomenovaním a nie je zahrnutá do odplaty za poskytnutý úver, čím žalovaný klamlivým spôsobom prezentoval jednotlivé ukazovatele v rámci úverového vzťahu. Zmluva ďalej obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru tzv. istine, kedy je uvedená vo výške 56.323,- eur, pričom z plnenia v prospech žalobkyne je zrejmé, že úver čerpala iba vo výške 55.500,- eur a zvyšok bol uhradený splnomocnencovi žalovaného bez náležitého poučenia o tom, že ide o poplatok (odplatu) za poskytnutie úveru. Medzi žalobkyňou a splnomocnencom žalovaného absentuje akýkoľvek zmluvný vzťah, ohľadom tohto poplatku, a dalo by sa dokonca domnievať, že by mohlo ísť o úhradu odmeny (provízie) za žalovaného. Žalobkyňa má za to, že na takéto plnenie nebola v zmysle zmluvných dojednaní povinná a teda žalovanému za takéto plnenie nebola v zmysle zmluvných dojednaní povinná a žalovanému na takéto plnenie ani nevznikol nárok. Takýmto spôsobom žalovaný fabuluje aj ďalšie ukazovatele v spornom právnom úkone, kedy bez zahrnutia tohto údaja do základných zmluvných náležitostí poskytuje žalobkyni nesprávne údaje o samotnej výške úveru. Už v rozsudku Okresného súdu Revúca, sp. zn. 6C/17/2017 sa konštatuje zavádzajúci údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Uvedenie nesprávneho údaja o RPMN Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Sžo 106/2017 vyhodnotil ako klamanie spotrebiteľa.

V súvislosti so Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. L. XXXXXXX-XX zo dňa 10.09.2013, žalobkyňa namieta jej platnosť z titulu vyššie uvedených väd primárneho záväzku a poukazuje aj na vadu samotnej Zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá neobsahuje správny údaj o zabezpečovanej pohľadávke, keďže opakovane sa v nej uvádza nesprávna výška poskytnutých finančných prostriedkov až vo výške 56.323,- eur, ktorý údaj je nesprávny. Žalobkyňa má za to, že predmetná zmluva neobsahuje ani základné náležitosti záložnej zmluvy v zmysle ustanovení § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa preto žiada, aby absenciu náležitosti záložnej zmluvy posúdil súd predbežne a následne sa zaoberal návrhom vo veci samej. Zároveň vzhľadom na námietku ohľadne tzv. zosplatnenia zabezpečenej pohľadávky, zároveň žiada, aby sa súd zaoberal aj otázkou predčasnosti výkonu záložného práva.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že zmluva o úvere ako i záložná zmluva sú v plnom rozsahu v súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcim právnymi predpismi. Zmluva o úvere v tomto prípade nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, konkrétne v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 psím. c), spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov, t.j. konkrétny zmluvný prípad s lehotou splatnosti 20 rokov, zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti. Z uvedeného dôvodu nejde o spotrebiteľský úverový vzťah, ale o úverový vzťah založený zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka za súčasnej aplikácie príslušných predpisov na ochranu spotrebiteľa (Občiansky zákonník a zákon o ochrane spotrebiteľa). Z daného dôvodu zmluva o úvere nemusí obsahovať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto akékoľvek tvrdenia žalobcu o absencii či nesprávnosti údajov v zmluve o úvere, ktoré údaje pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, sú v predmetnom konaní bez právneho významu. Úverová zmluva a záložná zmluva sú platnými právnymi úkonmi, žalobca dosiaľ nepreukázal opak. Nie je ani úlohou súdu vyhľadávať dôvody neplatnosti právneho úkonu, existujúca judikatúra, na ktorú zároveň poukázal jednoznačne preferuje platnosť právneho úkonu pred neplatnosťou. V súvislosti so žalobkyňou namietanými bližšie nekonkretizovanými vadami právneho úkonu alebo neprehľadnosťou či jeho nezrozumiteľnosťou ďalej uviedol, že žalobkyňa sama pred viac ako 4 rokmi považovala celú zmluvnú dokumentáciu pre ňu za čitateľnú, jasnú, zrozumiteľnú, podpísala ju, prijala značné peňažné prostriedky a zmluvný vzťah ňou založený akceptovala, dosiaľ si však svoje dlžnícke povinnosti riadne neplní. Ak žalobkyňa argumentuje ďalej argumentuje vadou právneho úkonu spočívajúcou v údajnom omyle na jej strane, okrem účelovosti daného tvrdenia je zrejmé, že čas na úspešné dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu spôsobenej omylom na strane konajúcej osoby už dávno uplynul, keďže právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčíava vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. Zmluva o úvere i záložná zmluva boli uzavreté v roku 2013, žalobu podal žalobca na súd v roku 2018.

Žalovaný osobitne k záložnej zmluve uviedol, že parametre úverovej zmluvy sú správne, žalobkyňa vychádza z ňou vykonštruovaných mylných tvrdení o celkovej či čiastočnej bezodplatnosti úveru. Zabezpečená pohľadávka je v záložnej zmluve jasne, určito a zreteľne identifikovaná. Záložná zmluva je dvojstranný právny úkon, žalobkyňa svojim podpisom s ňou súhlasila. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. X S. X/XXXX zo dňa 07.05.2009, v ktorom okrem iného najvyšší súd jednoznačne uviedol, že určením peňažnej pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom, je takýmto určením obvykle jej vyčíslenie - suma.

Zmluva o úvere obsahuje správne údaje. Žalobkyni žalovaný poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 56.323,50 eur a v zmysle zmluvy očakával splatenie úverového dlhu vo výške 87.264,- eur prostredníctvom 240 anuitných splátok vo výške 363,- eur. Účel čiastky B úveru je v zmysle zmluvy úhrada nákladov/výdavkov správcu úverových produktov žalovaného, ktorým bola v danom čase spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. Svojou výškou predstavuje menej než 1,5 % výšky čerpanej istiny časti A úveru a je nepopierateľné, že táto zmluvná podmienka sa týka ceny úveru, ktorý údaj je vyjadrený určito, viditeľne, jasne a zrozumiteľne a žalobkyňa bola s ním i jeho účelom ešte pred podpisom zmluvy oboznámená, keďže ide o súčasť ceny za poskytnutie peňažných prostriedkov. Cena peňazí, v tomto prípade úveru, je tvorená nielen úrokom, ale i súvisiacimi nákladmi, napr. poplatkami. Poplatky a iné náklady tvoria bežnú súčasť cien tovarov, služieb i peňazí (úverov). Ide o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Úverová zmluva predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami - teda aj poplatkami a inými nákladmi, ktoré spolu s úrokom tvoria cenu peňazí, t.j. cenu poskytnutého úveru. Žalovaný požadoval od žalobkyne za poskytnutie úverových prostriedkov, okrem iného aj úhradu danej sumy vo výške 823,50 eur za účelom úhrady nákladov/výdavkov (súvisiacich s poskytnutím úveru) správcu úverových produktov žalovaného, ktorým bola v danom čase spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. Žalobkyňa s daným súhlasila a súhlasila aj s tým, že danú sumu uhradí nie osobitne z vlastných prostriedkov, ale priamo z čerpaných úverových prostriedkov, ktoré jej žalovaný poskytol, čo je zrejme priamo zo zmluvy. Celková výška čerpaného úveru je preto 56.323,50 eur a nie 55.500,- eur, ako mylne tvrdí žalobkyňa. Daná suma predstavuje len jednu z viacerých zložiek ceny úveru a tvrdenia žalobkyne, že za danú sumu nedostala protiplnenie sú scestné.

Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je zákonodarcom predvídaný a v prípade spotrebiteľského dlžníckeho vzťahu v podstate jediný možný, t.j. zákonodarcu ho aprobuje, predvída a uprednostňuje v § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Ochrana dotknutých osôb, okrem ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich kogentne výkon záložného práva a ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách upravujúcich kogentne priebeh prípravy a priebeh dražby je zabezpečená osobitnou zodpovednosťou navrhovateľa dražby v zmysle § 33 ods. 2 daného zákona, keďže navrhovateľ dražby zodpovedá za správnosť vyhlásenia o tom, že predmet dražby je možné dražiť, záložný veriteľ zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, a tejto zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne porušením povinnosti podľa § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, sa nemôže zbaviť. Zákon pamätá tak na ochranu dlžníka i záložcu. Ak by dlžník či záložca namietal výšku výkonom dobrovoľnej dražby uspokojovanej pohľadávky záložného veriteľa, právnym nástrojom ochrany je uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, nie neúčelná žaloba na určenie toho, pre akú sumu pohľadávky je (záložný) veriteľ oprávnený navrhnuť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

V prípade, že by žalobkyňa argumentovala tým, že záloh je jej obydlie, tento záloh poskytla žalobkyňa podpisom zmluvy dobrovoľne, za účelom poskytnutia/zabezpečenia úveru a ako (min. v minulosti) podnikateľsky činná osoba si musela byť vedomá podstaty záložného práva a so zriadením a vznikom záložného práva dobrovoľne súhlasila. Ústavou garantované právo na obydlie v podstate predstavuje ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromia jednotlivca a jeho rodiny, najmä pred zásahmi štátnej moci, neznamená však právo dlžníka vlastníť konkrétnu nehnuteľnosť, navyše na ujmu veriteľov dlžníka. Poukázal tiež na interpretáciu čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kde Európsky súd pre ľudské práva dospel k záveru, že efektívna ochrana súkromného života nemôže ísť tak ďaleko, aby zaisťovala každej rodine vlastný domov. Po uspokojení dlhu a nákladov výkonu záložného práva sa zvyšok výťažku dostáva záložcovi, ktorý si tak môže zabezpečiť bývanie adekvátne jeho skutočným a aktuálnym majetkovým pomerom.

Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na evidentné nepravdivé a účelové informácie podávané žalobkyňou v jej žalobe ohľadne vyhlásenia splatnosti úveru. Žalobkyňa v žalobe uvádza, že jej nebolo doručené vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, avšak presný opak žalobkyňa sama dokladovala v ňou podanej žalobe v konaní vedenom Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/17/2017, v ktorej sama na strane 3 uviedla, že nakoľko došlo z jej strany k porušeniu dojednaného splátkového kalendára, záložný

veriteľ ju vyzval k úhrade celého zostatku úveru, prípadne na strane 4, kde žalobkyňa sama uviedla, že jej banka „zaslala Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“.

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa prostredníctvom výkonu záložného práva cez dobrovoľnú dražbu úhrady sumy vyššej, než je dosiaľ neuhradená istina poskytnutého úveru na základe zmluvy o úvere, avšak žalobný návrh (petit) nie je zo strany žalobkyne v žalobe vôbec odôvodnený, prečo by mal mať žalovaný iba nárok na úhradu dosiaľ nesplatennej istiny, t.j. prečo by sa žalovaný nemohol domáhať aj úhrady príslušenstva/odplaty úveru. Ako jediné zdôvodnenie znenia žalobného návrhu žalobkyňa uvádza, že jej to prikázal súd v rozsudku vyhlásenom v konaní vedenom tunajším okresným súdom pod sp. zn. 6C/17/2017. Právny poriadok pritom nepredvída žalobný návrh, ktorý v tomto konaní žalobkyňa uplatňuje. Dokonca žalobkyňa sama priznáva, že odôvodnenie žaloby je v rozpore s formulovaným žalobným návrhom (sama žalobkyňa uvádza, že neplatnosť záložnej zmluvy má za dôsledok jej procesný neúspech v konaní).

Podstatou sporu podľa žalovaného je skutočnosť, že žalobkyňa značné peňažné prostriedky od žalovaného prijala na základe z jej strany dobrovoľne prevzatého záväzku, avšak svoj dlh nesplátila a dosiaľ v spore ani neprezentovala spôsob, akým má záujem svoj nemalý peňažný dlh voči žalovanému splatiť. Zmluvy (úverová i záložná) boli uzavreté v roku 2013. Žalobkyňa zmluvný vzťah akceptovala a značné peňažné prostriedky čerpala, pomerne skoro však prestala svoj značný dlh plniť a namiesto poskytnutia riešenia celej situácie voči žalovanému začala vykonávať úkony zamerané na zmarenia uspokojenia sa žalovaného výkonom záložného práva, s ktorým podpisom záložnej zmluvy dobrovoľne súhlasila. Žalovaný preto žiada, aby súd žalobu žalobkyne posudzoval aj v zmysle článku 5 Civilného sporového poriadku - zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Žalobkyni žalovaný poskytol peňažné prostriedky v celkovej výške 56.323,50 eura v zmysle zmluvy očakával splatenie úverového dlhu vo výške 87.264,- eur prostredníctvom anuitných splátok vo výške 363,60 eur, dosiaľ však žalobca splatil (pričom jeho splácanie ani nebolo vždy pravidelné, posledná úhrada z jeho strany navyše bola 07/2015) len sumu 7.635,60 eur. Úver bol čerpaný 16.09.2013 v sume 56.323,50 eur. Ak by žalobca splácal riadne a včas v zmysle zmluvy, k 04/218 by uhradil cca sumu 20.000,- eur. Navrhol preto, aby súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a žalobkyňu zaviazal na náhradu trov konania.

4. Súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho splnomocneného zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní riadne a včas ospravedlnil prostredníctvom splnomocneného zástupcu. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho splnomocneného zástupcu.

5. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 30.07.2018 zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu. Vo svojom prednese okrem iného uviedla, že žalobkyňa dňa 10.09.2013, ako dlžník v postavení spotrebiteľa podpísala so žalovaným zmluvu o úvere a zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam popísaným na LV č. XXXX katastrálnom území Y.. Predmetná zmluva o úvere sa má striktnie riadiť zákonom o spotrebiteľských úveroch tak, ako to bolo popísané v žalobnom návrhu, pričom podľa názoru žalobkyne a v podstate ďalej uvedených písomných dôvodov nesporné, že predmetný úverový záväzok by sa mal v zmysle citovaného zákona považovať za bezúročný a bezpoplatkový, a to najmä z dôvodu nesprávneho určenia takzvanej RPMN, ako aj výšky odplaty, ktorá bola v rámci tohto konkrétneho spotrebiteľského úveru dojednaná. Ďalej má za to, že zo strany dodávateľa úveru nedošlo ani k riadnemu splneniu zákonných povinností v súvislosti s poučovacou povinnosťou v prospech spotrebiteľa. V celom rozsahu sa podrobne pridrižiava preto písomného žalobného návrhu, teda že predmetný úver v prvom rade by sa mal považovať za bezúročný bezpoplatkový. K námietkam súvisiacim so záložnou zmluvou uviedla, že aj táto trpí právnymi vadami, ide najmä o uvedenie konkrétnej zabezpečenej pohľadávky, ktorá nie je totožná so zmluvou o poskytnutí úveru, ako takou, nakoľko odplata, ktorá bola dohodnutá v prospech spoločnosti Consumer finance holding vo výške cez 800,- eur mala byť jednoznačne premietnutá do samotných ukazovateľov, a to nákladov za tento konkrétny úver, ako aj do ukazovateľa RPMN, čo sa v tomto konkrétnom prípade nestalo, a preto tvrdí, že podaná žaloba je dôvodná. Čo sa týka samotného žalobného petitu, žalobkyňa si samozrejme uvedomuje potrebu splatiť istinu predmetného úveru a túto v podstate ani nijakým spôsobom nerozporuje a nepopiera, že má dosť vážne finančné problémy. Dôkazom toho je aj to, že bol na ňu, ako na fyzickú osobu začiatkom minulého roka vyhlásený konkurz - osobný bankrot, ide o konanie vedené Okresným súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 3ODK/24/2018, čiže samotná platba istiny, čo vyplýva aj zo žalobného petitu nie je spochybňovaná. Vzhľadom na rozporné znalecké posudky, ktoré už

boli predkladané v predošlom konaní, inak vykonávaný záloh alebo výkon záložného práva by mohol žalobkyňu vážne poškodiť na jej oprávnených záujmoch.

6. Na pojednávaní dňa 08.11.2018 právna zástupkyňa žalobkyne doplnila svoj prednes v súvislosti s právnou argumentáciou v predmetnej veci a ďalej uviedla, že žalobkyňa na podanej žalobe v celom rozsahu trvá a pridržiava sa svojich doposiaľ prezentovaných písomných a ústnych vyjadrení. Zároveň zdôraznila, že žalobkyňa v predmetnom konaní vystupuje ako spotrebiteľ v postavení slabšej zmluvnej strany a práve preto má predmetný úverový vzťah riadiť zákonom o ochrane spotrebiteľa, príslušnou smernicou o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, zároveň zákonom o spotrebiteľských úveroch a príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V prvom rade je dôležité vyhodnotiť otázku neplatnosti záložnej zmluvy, čo môže mať dôsledok aj pre hodnotenie tejto úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase podpisu zmluvy, nakoľko výška poskytnutého úveru nepresahovala hodnotu 75.000,- eur, preto má za to, že tento úver sa má považovať za spotrebiteľský. Samozrejme žalobkyňa namieta bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v predmetnej úverovej zmluve absentujú podstatné náležitosti, ktoré táto zmluva mala obsahovať. Zároveň žiadala priznať žalobkyni náhradu trov konania. V prípade, že by súd žalobe nevyhovel, žiadala rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 257 CSP a nepriznať náhradu trov konania žalovanému z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalobkyne, a to jej súčasnej zlej finančnej situácie.

7. Súd v predmetnom spore vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi navrhnutými obidvoma stranami sporu, a to žalobou vo veci 6C/17/2017 vrátane zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, zmluvy o poskytnutí úveru, vyhlásením splatnosti úveru vrátane fotokópie doručenky, fotokópiou podania žalobkyne vo veci 6C/17/2017 zo dňa 18.08.2017, výpisom z obchodného vestníka 15/2018 zo dňa 22.01.2018, potvrdením o zapísaní pohľadávky do zoznamu pohľadávok vrátane prihlášky pohľadávky vrátane príloh, okrem iných aj vrátane nákladov na dražbu Aukčný dom, s.r.o.- protokol vrátane vystavenej faktúry, výpisom z katastra nehnuteľnosti LV č. XXXX pre k.ú. a obec Y., okres Revúca, ako aj oboznámením sa s obsahom spisového materiálu Okresného súdu Revúca, sp. zn. 6C/17/2017, a to najmä žaloby a zmeny žaloby, zápisnice o pojednávaní zo dňa 09.11.2017 v časti výpovede žalobkyne na pojednávaní, notárskou zápisnicou J. zo dňa 21.09.2017, znaleckým posudkom č. XX/XXXX F.. S. K. a znaleckým posudkom F.. L. T. č. XX/XXXX, odborným posúdením, oznámením o dobrovoľnej dražbe a rozsudkom tunajšieho okresného súdu, sp. zn. 6C/17/2017 -305 zo dňa 09.11.2017, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 6C/17/2017-305 zo dňa 09.11.2017 bola žaloba žalobkyne po pripustení zmeny žaloby uznesením, sp. zn. 6C/17/2017 zo dňa 11.10.2017, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere, neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, alternatívne určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, voči žalovaným v rade: I. Všeobecná úverová banka, a.s., II. Consumer Finance Holding, a.s. a III. Aukčný Dom, s.r.o., v celom rozsahu zamietnutá.

Zároveň neodkladným opatrením bola žalovanému v I. rade uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Revúca, obci Tornaľa, zapísaným na LV č. XXXX pre k.ú. Y. ako: pozemky parcely reg. „..“ číslo XXX, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 1518 m², parcely reg. „C“ číslo 566/1, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 715 m², parcely reg. „..“ č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 402 m², parcely reg. „U. č. XXX, záhrady, o výmere 1598 m² a stavba rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcely reg. „..“ č. XXX/X na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na LV č. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX formou predaja na dražbe za cenu nižšiu alebo rovnajúcu sa všeobecnej hodnote nehnuteľností určenej znaleckým posudkom F.. L. T. Č.. XX/XXXX zo dňa 10.07.2017, a žalovanému v II. rade uložil povinnosť zdržať sa dražby nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese V., Q. Y., zapísaných na X. Č.. XXXX pre katastrálne územie Y., ako : pozemky parcely reg. „U.“ číslo XXX, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 1518 m², parcely V.. „. Č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 715 m², parcely reg. „U.“ Č.. XXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 402 m², parcely reg. „..“ č. XXX, záhrady, o výmere 1598 m² a stavby rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcely reg. „U. č. XXX/X na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na LV č. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.09.2013 formou predaja na dražbe za cenu nižšiu alebo rovnajúcu sa všeobecnej hodnote nehnuteľností určenej znaleckým posudkom F.. L. T. Č.. XX/XXXX zo dňa 10.07.2017.

Žalobkyni súčasne bola uložená povinnosť v lehote 30 dní od doručenia neodkladného opatrenia podať proti žalovanému v I. rade žalobu o určenie, že žalovaný v I. rade je oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na X.I. Č.. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.09.2013 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Revúca, obci Tornaľa, zapísaným na X. Č.. XXXX pre katastrálne územie Tornaľa ako: pozemky parcely reg. „. číslo XXX, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 1518 m², parcely reg. „. číslo XXX/X, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 715 m², parcely reg. „. č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 402 m², parcely reg. „. č. XXX, záhrady, o výmere 1598 m² a stavby rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcely reg. „U. č. XXX/X iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyni na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W. XXXXXXXX-XX, eventuálne o určenie výšky najnižšieho podania.

Konanie proti žalovanému v II. rade bolo zastavené. Žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť žalovaným v I. až III. rade náhradu trov konania o žalobe v rozsahu 100 %. Rozsudok bol žalobkyni doručený dňa 14.12.2017 a nadobudol právoplatnosť dňom 04.01.2018 a vykonateľnosť dňom 19.12.2017 v časti nariadenia neodkladného opatrenia.

9. Žalobkyňa v zmysle vyššie uloženej povinnosti podať žalobu na súd v lehote 30 dní od doručenia neodkladného opatrenia, v určenej lehote, t.j. dňa 15.01.2018 podala na súd prostredníctvom poštového podniku žalobu, ktorá bola súdu doručená dňa 16.01.2018, ktorou sa domáha určenia, že žalovaný je po splnení podmienok na začatie výkonu záložného práva oprávnený navrhnuť vykonanie dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na LV č. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.09.2013 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim s v okrese Revúca, obci Y., zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie Y. ako: pozemky parcely reg. „U. číslo XXX, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 1518 m², parcely reg. „. číslo XXX/X, zastavené plochy a nádvoría, o výmere 715 m², parcely reg. „U. Č.. XXX/X, zastavené plochy a nádvoría o výmere 402 m², parcely reg. „U.“ č. XXX, záhrady, o výmere 1598 m² a stavby rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcely reg. „. č. XXX/X iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyni na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W. XXXXXXXX-XX.

10. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaný ako veriteľ v zastúpení splnomocnencom (v tom čase spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.) a žalobkyňa ako dlžník uzatvorili dňa 10.09.2013 Zmluvu o poskytnutí úveru HypoPožička č. W.-X (ďalej len "zmluva o úvere"), na základe ktorej žalovaný poskytol žalovanej úver vo výške 56.323,- eur, z toho 55.000,- eur na účet žalobkyne a 823,50 eur na účet splnomocnenca za účelom úhrady jeho výdavkov a nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v pravidelných 240 mesačných splátkach po 363,60 eur, počnúc splátkou splatnou dňom 20.10.2013, končiac splátkou splatnou dňom 20.09.2033. Celková čiastka, ktorú žalobkyňa bola povinná splatiť bola vo výške 87.264,- eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 4,84 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre tento typ úverov bola 3,91 %.

11. Nebolo sporné, že na zabezpečenie záväzkov žalobkyne zo zmluvy o úvere, predmetnom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v celkovej výške 56.323,50 eur, bolo zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. L. XXXXXXXX-XX uzavretej v ten istý deň, t.j. 10.09.2013, zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie Y., vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Všeobecná hodnota stavieb a pozemkov zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie Y., ktoré tvorili predmet zálohu, bola vo výške 195.000,- eur a mala byť výsledkom odborného interného posúdenia hodnoty založených nehnuteľností vypracovaného žalovaným dňa 19.08.2013 a tiež na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca F. S. K. boli ocenené na sumu 264.000,- eur. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z východiskovej technickej hodnoty stavieb vo výške 190.287,11 eur a z koeficientu polohovej diferenciácie 172,34 z možných 180.

12. Nebolo tiež sporné, že žalobkyňa neplatila splátky úveru riadne a včas a poslednú splátku úveru žalovanému uhradila dňa 15.07.2015. Z výpisu z úverového účtu vystaveného žalovaným ku dňu 31.12.2015 ďalej vyplynulo, že žalobkyňa uhradila žalovanému na istinu sumu 3.073,71 eur a na úrokoch sumu 4.561,89 eur, spolu uhradila 7.635,60 eur. Zostatok nesplatennej istiny predstavuje sumu 53.249,79 eur.

13. Žalovaný výzvou zo dňa 20.12.2015 vyzval žalobkyňu k predčasnému splateniu celkovej pohľadávky vo výške 54.764,39 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať poplatky a zmluvnú pokutu spolu vo výške 406,- eur v lehote do 30 kalendárnych dní odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s upozornením, že márnym uplynutím stanovenej lehoty pristúpi okamžite k realizácii záložného práva v súlade s dojednaniami v záložnej zmluve č. L., keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu. Výzva, podľa fotokópie doručenky, bola žalovanej doručená dňa 28.12.2015. Porušenie dojednaného splátkového kalendára žalobkyňa v konaní vedenom tunajším okresným súdom pod sp. zn. 6C/17/2017 nerozporovala, rovnako tak ani skutočnosť, že celý zostatok úveru, na úhradu ktorého ju vyzval žalovaný, nebolo v jej finančných možnostiach.

14. Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 11.08.2017 ďalej vyplynulo, že žalovaný po predčasnom zosplatnení záväzkov žalobkyne zo zmluvy o úvere pristúpil k realizácii výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby prostredníctvom spoločnosti Aukčný Dom, s.r.o., ako dražobníka. Dátum konania dražby bol stanovený na 21.09.2017 a čas konania dražby o 13.00 hod. Predmetom dražby boli nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne zapísané na X. Č.. XXXX pre katastrálne územie a obec Y., okres Revúca. Cena predmetu dražby a súčasne aj výška najnižšieho podania bola stanovená znaleckým posudkom znalca F. L. T. Č.. XX/XXXX zo dňa 10.07.2017 v sume 168.000,- eur. Znalec vychádzal pritom z východiskovej technickej hodnoty stavieb vo výške 371.043,71 eur, avšak z koeficientu polohovej diferenciacie 67,40 z možných 180.

15. Žalobkyňa v konaní vedenom Okresným súdom Revúca, sp. zn. 6C/17/2017 na pojednávaní dňa 09.11.2017 k okolnostiam použitia peňažných prostriedkov z úveru uviedla, že nevie koľko boli nadobúdacie náklady nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve, keďže tieto pôvodne patrili jej manželovi. Keď sa dostal do problémov, kúpila ich v exekučnej dražbe za 18.900,- eur. Následne nehnuteľnosť prerábali a rekonštruovali, výšku investícií uviesť nevedela. Ak by však nehnuteľnosť dnes (t.j. 09.11.2017) predávala, požadovala by kúpnu cenu aspoň vo výške 215.000,- eur. Nehnuteľnosť užíva ako rodinný dom, prevádzkujú tu pressu, časť bola užívaná ako ubytovňa, teraz je nevyužívaná, pretože o ubytovanie nie je záujem. Prostriedky z úveru použila na zariadenie domu a rekonštrukciu pivnice a nevyhnutné opravy v dôsledku toho, že im tam zatekala pri väčších dažďoch na jar a na jeseň voda. Na tieto opravy sa použila väčšia časť úveru, presnú sumu vyčíslit' nevedela. Za zvyšok zariadili jednu kúpeľňu, kúpila sa sprcha a vaňa, kúpili sa skrine a zariadenie asi do 5 izieb a jednej kuchyne v tej časti, ktorú užívajú ako rodinný dom aj v ňom trvalo bývajú.

16. Žalobkyňa v predmetnom konaní na pojednávaní dňa 08.11.2018 na rozdiel od pojednávania v predchádzajúcej veci k okolnostiam použitia peňažných prostriedkov uviedla, že úver sa rozhodli s manželom brať, pretože mali finančné problémy ako podnikatelia. Mali nákladné autá na leasingy, boli v omeškanií ich platieb a jednoducho potrebovali tie autá zachrániť. Predmetný úver nečerpali na výstavbu nehnuteľností. Ďalej k okolnostiam uzavretia úverovej zmluvy žalobkyňa uviedla, že úver jej mal byť poskytnutý vo výške 55.000,- eur. V čase podpisovania záložnej zmluvy si myslela, že pohľadávka žalovaného môže byť uspokojená do výšky 55.000,- eur. Nemyslí si, že pri uzatváraní úverovej zmluvy by riešili nejaké poplatky za úver. Vedela, že je potrebné vrátiť sumu 55.000,- eur, úroky v tom čase neriešila, neriešila žiadne percentá, koľko musia vlastne banke vrátiť. Bolo to na starosti jej manžela, ktorý mal v podstate celé podnikanie na starosti. Ona zabezpečovala starostlivosť o domácnosť a syna. Lútuje, že sa nezačala o finančnú situáciu zaujímať skôr. Poslednú platbu uhradila žalovanému asi v januári 2015, nevedela však uviesť aká suma bola na úhradu úveru a jeho príslušenstva zaplatená. Snažili sa to s manželom riešiť, a teda získať prácu, ale neoboznamovali banku s ich finančnou situáciou a finančnými problémami, s bankou nekomunikovali.

17. Z výpovede žalobkyne a z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobkyňa je vydatá, má jednu vyživovaciu povinnosť, aktuálne je zamestnaná, a má aj ďalšie záväzky, tiež záväzky z podnikania, ktoré boli prihlásené do konkurzu, ktorý bol vyhlásený na jej majetok, a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Odk/24/2018 zo dňa 15.01.2018. Konkurz bol uznaný za hlavné insolvenčné konanie. Bol súčasne ustanovený správca: I.K.S. konkurzy a reštrukturalizácie, k.s., IČO: 50 263 633, ktorému boli uložené ďalšie povinnosti v súvislosti s vyhláseným konkurzom. Vyzvaní boli veritelia, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu. Súd zároveň oddlžil dlžníka tak, že zbavil dlžníka všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a

dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Vyhlásenie konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 15/2018 dňa 22.01.2018, v kapitole Konkurzy a reštrukturalizácie, pod číslom zverejnenia H..

18. Prihláškou pohľadávky do konkurzu vedeného pod sp. zn. 3OdK/24/2018 žalovaný ako veriteľ prihlásil svoju pohľadávku voči žalovanej do predmetného konkurzu, ktorú eviduje v celom rozsahu v účtovníctve, ako inú pohľadávku pozostávajúcu z istiny vo výške 53.623,79 eur, úrokov vo výške 6.612,04 eur a nákladov uplatnenia vo výške 2.486,58 eur, v celkovej sume 62.722,41 eur. Právny dôvod vzniku pohľadávky vyplýva zo zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička č. W. XXXXXXX-XX zo dňa 10.09.2013 - nezaplatenie dlžnej sumy. Splatenie záväzku dlžníka vyplývajúceho z tejto zmluvy je zabezpečené záložným právom, a to prostredníctvom Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. L. XXXXX-XX-XX zo dňa 10.09.2013, ktoré je ako prvé v poradí zapísané na X. Č.. XXXX pre katastrálne územie a obec Y., okres Revúca, predmetom zabezpečovacieho práva sú nehnuteľnosti zapísané na predmetnom liste vlastníctva. Zabezpečená suma je vo výške 56.323,50 eur. Z dôvodu hrubého porušenia zmluvných podmienok veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čím sa stal celý dlh splatným. Dlžník neuhradil dlh ani v dodatočne stanovenej lehote. Veriteľ následne pristúpil k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby. V 1. kole dobrovoľnej dražby nedošlo k predaju predmetu zálohu, čím veriteľovi vznikli náklady vo výške 2.486,58 eur, o čom predložil listinné dôkazy. V konkurze si žalovaný voči žalovanej uplatňuje pohľadávku v celkovej výške 62.722,41 eur. O zapísaní pohľadávky do zoznamu pohľadávok dlžníka v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov bolo žalovanému ako záložnému veriteľovi ustanoveným správcom vydané potvrdenie.

19. Zo zoznamu veriteľov voči žalovanej v súvislosti s oddlžovacím konkurzom ďalej vyplýva, že okrem žalovaného, sú ďalšími veriteľmi žalovanej Q. E., Stredoslovenská energetika, a.s., UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky. Podľa vyjadrenia žalovanej celkové jej záväzky voči uvedeným trom ďalšími veriteľom predstavujú spolu čiastku 84.000,- eur, z toho čiastka 80.000,- eur predstavuje záväzok voči Q. E. a 4.000,- eur voči pobočke zahraničnej banky. Záväzok voči Stredoslovenskej energetike, a.s. podľa vyjadrenia žalobkyne mal byť už uhradený.

20. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

21. Podľa § 186 od. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom k 10.09.2013 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného od 01.06.2014, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

25. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkovej vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 10.09.2013 (ďalej „zákon spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

28. Podľa § 1 ods. 3 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie sú úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov.

29. Podľa § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

30. Podľa § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

31. Podľa § 151a Občianskeho zákonníka záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len "záloh"), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

32. Podľa § 151b ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka záložné právo sa zriaďuje písomnou zmluvou, schválenou dohodou dedičov o vyporiadaní dedičstva, rozhodnutím súdu alebo správneho orgánu, alebo zákonom. Zmluva o zriadení záložného práva na hnutelnú vec sa nemusí uzatvoriť v písomnej forme, ak záložné právo vzniká odovzdaním veci podľa tohto zákona.

V zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

33. Podľa § 151c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná.

Záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienky.

34. Podľa § 151d ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka záloh môže byť vec, právo, iná majetková hodnota, byt a nebytový priestor, ktoré sú prevoditeľné, ak zákon neustanovuje inak. 3a) Záloh môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik alebo časť podniku, alebo iná hromadná vec.

Záložné právo možno zriadiť na vec, byt a na nebytový priestor vo vlastníctve záložcu, alebo na právo a na inú majetkovú hodnotu, ktoré patria záložcovi.

35. Podľa § 151e ods. 2 Občianskeho zákonníka záložné právo k nehnuteľnostiam, bytom a nebytovým priestorom vzniká zápisom v katastri nehnuteľností, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. V rámci výkonu záložného práva sa záložný veriteľ môže uspokojiť spôsobom určeným v zmluve alebo predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona, alebo domáhať sa uspokojenia predajom zálohu podľa osobitných zákonov, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 151k ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak vzniklo na zálohu viac záložných práv, na ich uspokojenie je rozhodujúce poradie ich registrácie v registri záložných práv počítané odo dňa ich najskoršej registrácie alebo odo dňa ich registrácie v osobitnom registri.

38. Podľa § 151l ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovať začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.

Záložný veriteľ má voči záložcovi právo na úhradu nevyhnutne a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s výkonom záložného práva.

39. Podľa § 151mb ods. 1 Občianskeho zákonníka záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a ostatné jej príslušenstvo.

40. Podľa § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

41. Podľa § 336 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 primerane. (podľa § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje).

42. V súvislosti s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na určení rozsahu práva žalovaného navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísanej na X. Č.. XXXX pod sp. zn. I. XXXX/XXXX zo dňa 13.09.2013 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Revúca, obci a katastrálnom území Tornaľa, zapísaným na X. Č.. XXXX, pred vykonaním samotnej dobrovoľnej dražby, iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyňi na základe zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W. XXXXXXX-XX, z dôvodu, že tento úver by mal byť postihnutý niektorým dôvodom tzv. bezúročnosti a bezpoplatnosti, súd uvádza, že takto sformulovaný výrok zodpovedá pravidlám a zásadám určovania naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, pretože smeruje priamo k určeniu práva alebo právneho vzťahu odstraňuje pritom spornosť jedného z predpokladov pre výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou nehnuteľnosti. Je tomu tak aj preto, že po vykonaní dobrovoľnej dražby by už z tohto dôvodu mohla žalobkyňa podať iba žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť ešte predtým kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom súdnej moci (z rozhodnutia Ústavného súdu PL ÚS 23/2014), najmä v situácii, keď žalovaný sa voči žalobkyňi nedomáha svojho nároku žalobou o splnenie povinnosti žalobkyne na súde (kde by mohla žalobkyňa tieto skutočnosti namietat), ale výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou.

43. Nebolo sporné, že medzi stranami sporu dňa 10.09.2013 vznikol záväzkový vzťah za základe zmluvy o úvere ako aj na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. V konaní vedenom tunajším okresným súdom pod sp. zn. 6C/17/2017 bola žaloba žalobkyne v časti určenia, že zmluva o poskytnutí úveru je neplatná, a že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti je neplatná, právoplatne zamietnutá pre jej procesnú neprípustnosť bez toho, aby súd aj vecne posudzoval jej dôvodnosť. Pre posúdenie otázok neplatnosti úverovej zmluvy, neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva alebo posúdenie dôsledku bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru tak tento

rozsudok netvoril prekážku veci rozhodnutej a nebránil vecnému preskúmaniu a posúdeniu týchto otázok v predmetnom konaní ako otázok predbežných.

44. V súvislosti s formuláciou žalobného návrhu o určení rozsahu práva žalovaného navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby iba pre pohľadávku vo výške nezaplatenej istiny úveru poskytnutého žalobkyni na základe zmluvy o úvere súd v prvom rade riešil ako predbežnú otázku platnosť úverovej zmluvy, ako aj možné posúdenie úverovej zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov. Bolo preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom, v zastúpení splnomocnenom, v tom čase spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., a žalobkyňou ako dlžníkom došlo k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, charakterom bezúčelovej, pretože nebola viazaná na konkrétny účel, napr. nadobudnutie, výstavu, či rekonštrukciu nehnuteľnosti. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky. Nebolo sporné, že uzatvorená zmluva má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalovaného a žalobkyňou, ako spotrebiteľom, ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekonala v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, keďže je v zmluve označená osobnými údajmi, a to menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom a trvalým bydliskom. Predmetná spotrebiteľská zmluva nie je však zmluvou o spotrebiteľskom úvere ako sa mylne domnieva žalobkyňa, nakoľko v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) bol úver poskytnutý žalobkyni zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti bola dojednaná na 240 mesačných splátok, teda viac ako 10 rokov. Z uvedeného dôvodu sa na predmetný úver nevťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva o úvere nemusí preto obsahovať všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené v § 9 ods. 1 a 2, a to ani v spojení s ustanovením § 24 zákona o spotrebiteľských úveroch, aj keď ide o zmluvu o úvere, táto nie je súčasne spotrebiteľským úverom, nakoľko v prejednávanej príhode nejde o úver poskytovaný iným veriteľom spotrebiteľovi. Dôvodom je skutočnosť, že za iného veriteľa sa v zmysle § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľskom úvere nepovažuje banka, ktorá je v danom prípade zmluvnou stranou a veriteľom. Preto akékoľvek tvrdenia žalobkyne o absencii či nesprávnosti údajov v predmetnej zmluve o úvere, ktoré údaje pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžaduje špeciálny právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, sú bez právneho významu. Neexistuje preto žiadny legitímny dôvod obmedzovať žalovaného v rozsahu uspokojenia jeho pohľadávky iba vo výške nezaplatenej istiny na základe platne uzavretej zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. W. XXXXXXXX-XX v zmysle ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, preto súd námietku žalobkyne o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhodnotil, ako celkom zjavne nedôvodnú.

45. V súvislosti s argumentáciou žalobkyne týkajúcou sa jej uvedenia do omylu ohľadne skutočnej odplaty za úver v procese jej rozhodovania, okrem obrany žalovaného, že právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa premlčí vo všeobecnej trojročnej lehote, pričom zmluvy (o úvere i záložná) boli uzavreté v roku 2013, a žalobkyňa podala žalobu na súd až v roku 2018, súd ďalej nad rámec uvádza, že omyl konajúcej osoby má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 49a Občianskeho zákonníka (za predpokladu, že nešlo o omyl vyvolaný úmyselne, čo však žalobkyňa ani netvrdila) len vtedy, ak ide o omyl podstatný a osoba, ktorej bol urobený právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom vedela (musela vedieť), ale druhú stranu na neho neupozornila. Podľa právnej teórie a súdnej praxe sa konajúca osoba môže účinne dovolať podstatného omylu vyvolaného osobou, ktorej úkon bol určený, len ak ide o tzv. ospravedlniteľný omyl. Ospravedlniteľný je pritom iba taký omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že konajúca osoba postupovala s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú je možné so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať na to, aby sa takému omylu vyhol, a je plne v súlade so zásadou vigilantibus iura („len bdelym svedčia ich práva“), a bola opakovane zdôraznená aj v praxi ústavného súdu. Ak žalobkyňa v žalobe tvrdila, že zmluva obsahovala nesprávne a v skutočnosti vyššie údaje o výške ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože nezahŕňala poplatok za poskytnutie úveru uhradený v deň podpisu zmluvy v prospech splnomocnenca veriteľa, a ďalej na pojednávaní tvrdila, že si myslela, že pohľadávka žalovaného môže byť uspokojená iba do výšky 55.000,- eur, teda do výšky poskytnutého úveru, hoci následne na pojednávaní výslovne uviedla, že nejaké úroky v čase uzavretia zmluvy neriešila, rovnako tak ani percentá, ani to, koľko peňažných prostriedkov musí banke vrátiť, či nejaké poplatky za úver, keďže mali s manželom finančné problémy ako podnikatelia, lebo boli v omeškaní platieb za leasingy nákladných áut, ktoré jednoducho potrebovali

zachrániť, a proste sa s manželom rozhodli úver brať. Navyše za situácie, keď zo samotnej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva celková konkrétna čiastka nákladov, ktorú za zaviazala v súvislosti s poskytnutým úverom zaplatiť, t.j. suma 87.264,- eur, potom v konkrétnom prípade nejde ospravedliteľný omyl, ale len o jej nedbalosť spôsobenú tým, že sa spoliehala na svojho manžela, ktorý mal na starosti podnikanie (ona mala zabezpečovať starostlivosť o syna a domácnosť), a sama si neoverovala riadne zmluvne dojednané skutočnosti, ktoré považovala pri uzavretí predmetných zmlúv (úverovej i záložnej) za podstatné (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky 26Cdo 1931/2013).

46. Ďalšia námietka žalobkyne ohľadom zosplatnenia zabezpečenej pohľadávky z dôvodu nedoručenia tohto úkonu do jej dispozície a tým súvisiaca otázka predčasnosti výkonu záložného práva bola žalovaným výslovne popretá a vyvrátená listinnými dôkazmi predloženými žalovaným, konkrétne písomnosťou označenou ako „vyhlásenie splatnosti úveru“ datovanej dnom 20.12.2015 vrátane fotokópie doručky o doručení oznámenia o zosplatnení zabezpečenej pohľadávky do vlastných rúk žalobkyne, rovnako tak písomnosťou označenou ako „žaloba“ datovanej dňom 18.08.2017, vedenou Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/17/2017, v ktorej okrem iného žalobkyňa uviedla: „Nakoľko došlo z mojej strany k porušeniu dojednaného splátkového kalendára, ma následne záložný veriteľ, vyzval k úhrade celého zostatku úveru, čo však nebolo v mojich možnostiach“, ako aj vyjadrenie žalobkyne na ďalšej strane danej žaloby, že „banka mi zaslala Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, ktorú skutočnosť, žalobkyňa na pojednávaní dňa 08.11.2018 už ďalej nerozporovala ani súdu neposkytla ďalšie skutkové tvrdenia o nezosplatnení zabezpečenej pohľadávky.

47. V súvislosti namietanou absenciou náležitosti záložnej zmluvy sa súd ďalej zaoberal aj platnosťou zmluvy o zriadení záložného práva v kontexte so spotrebiteľským právom.

48. Zmluva o zriadení záložného práva musí obsahovať podstatné náležitosti vyžadované zákonom, ktoré určujú predmet zálohu, z ktorého bude môcť veriteľ prípadne uspokojiť nároky vyplývajúce zo zabezpečenej pohľadávky, vo vzťahu ku ktorej tvorí záloh zabezpečovaciu funkciu. V prípade, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti, zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Naopak zmluva o zriadení záložného práva s obsahovými náležitosťami vyžadovanými zákonom má za následok vznik záložného práva, ktorého existencia je podmienená existenciou pohľadávky a v danom prípade naplnením ešte ďalšej podmienky, t.j. vkladom záložného práva do katastra nehnuteľnosti. Ustanovenie § 151b Občianskeho zákonníka ďalej vyžaduje, aby v zmluve o zriadení záložného práva bola určená aj najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky. V prejednávanom prípade bola splnená aj táto podmienka, keďže zo zmluvy o zriadení záložného práva nepochybne vyplýva, že zabezpečovanou pohľadávkou je úverová zmluva č. F. XXXXXXX-XX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov, pričom zmluva jednoznačne určuje aj hodnotu zabezpečenej pohľadávky vo výške 56.323,50 eur, ktorá skutočnosť sporná nebola. Okolnosť, že v záložnej zmluve je ďalej uvedené, že záložný veriteľ uzavrel so žalobkyňou ako dlžníkom úverovú zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 56.323,50 eur, na ktorého zabezpečenie mal záloh slúžiť, hoci fakticky jej tento úver bol poskytnutý v nižšej sume, zníženej o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 823,50 eur, t.j. v sume 55.500,- eur oproti výške úveru deklarovanej v záložnej zmluve, nemôže to mať zásadný vplyv na vznik záložného práva. Záložné právo totiž vznikne, ak ide o nehnuteľnosť, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci vkladom do katastra nehnuteľností. Záložné právo je však právom akcesorickým a jeho faktický vznik je podmienený vznikom pohľadávky, na ktorej zabezpečenie má slúžiť. Úver je konsenzuálnym záväzkom, a pre jeho vznik stačí dohoda strán o podstatných častiach zmluvy (§497 Obchodného zákonníka) a nie je potrebné ani faktické poskytnutie peňažných prostriedkov. Potom záložné právo vznikne bez ohľadu na rozsah skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov, na rozdiel od zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnym záväzkom, pri ktorom záložné právo vznikne len v rozsahu skutočne poskytnutej pôžičky. Inými slovami povedané vyjadrenie výšky úveru v záložnej zmluve preto nemá zásadný význam pre vznik záložného práva. Musí byť však zrejmé na aký úver sa záloh viaže. Bez ohľadu na to, že v záložnej zmluve podľa tvrdenia žalobkyne by mala byť uvedená iná nominálna hodnota úveru, než aký jej bol skutočne poskytnutý, podstatné je, že v prejednávanom prípade neboli medzi stranami sporu žiadne pochybnosti o tom, na zabezpečenie akého úveru záloh slúži. Keďže niet pochyb, že bol medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzavretý len jeden úver, že ide o úver, ktorý bol čo do nominálnej hodnoty vyjadrený sumou 56.323,50 eur, potom o určitosti dojednania ohľadom toho, k akému úveru sa záložné právo v tejto konkrétnej veci viaže nemožno mať

žiadne pochybnosti (z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS ČR 1148/2007). Námieta žalobkyne týkajúca sa neplatnosti záložnej zmluvy je preto tiež nedôvodná.

49. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby v kontexte so spotrebiteľským právom je v súčasnej právnej úprave zákonom predvídaný prostriedok na zabezpečenie pohľadávky veriteľa a je upravený v ustanovení § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, do ktorého bol zákonodarcom zapracovaný novelou Občianskeho zákonníka č. 106/2014 Z. z.. Zákonodarca v ustanovení § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka jednoznačne určil spôsob výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou ako prípustný pre uspokojenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá úprava nie je v rozpore ani s právom európskej únie, čo konštatoval tiež Súdny dvor EÚ v rozsudku zo dňa 10.09.2014, vo veci U. XX/XX, F. C. Capital, a.s..

50. V konkrétnom prípade zmluvy o úvere a o zriadení záložného práva, ktoré uzavrela žalobkyňa so žalovaným, ako bankou, ktorá je navyše subjektom pod stálym dohľadom Národnej banky Slovenska, ako už bolo súdom konštatované, boli uzavreté v súlade s platnou legislatívou.

51. V súvislosti s rozdielnymi znaleckými posudkami vypracovanými dvomi znalcami jednak v súvislosti s uzavretím zmluvy o zriadení záložného práva a následne realizovaným výkonom záložného práva formou dobrovoľnej dražby ani nie s odstupom štyroch rokov pri v zásade stabilných cenách nehnuteľností súd uvádza, že pri výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou nepopierateľne pôsobí pnutie medzi záujmom záložcu na tom, aby bola vec predá za čo najväčšiu cenu, resp. aby vec nebola predaná za cenu, ktorá je v hrubom nepomere k hodnote zálohu, a na druhej strane k záujmom záložného veriteľa, ktorý sa v podstate obmedzuje iba na uspokojenie svojej pohľadávky, a teda na čo najrýchlejšie speňaženie zálohu vo výške, ktorá zabezpečí uhradenie jeho pohľadávky. Intenzita zásahu do vlastníckeho práva realizovaného v podobe predaja predmetu vlastníctva, najmä ak predstavuje v konkrétnom prípade pre žalobkyňu jej obydlie, by však nemala byť vo výraznom nepomere k skutočnej alebo aspoň skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene tohto predmetu vlastníctva (z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 237/2011, tiež rozhodnutie PL ÚS 23/2014), tak aby v prípade uspokojenia dlhu a nákladov výkonu záložného práva zvyšok výťažku umožňoval záložcovi zabezpečiť si bývanie, ktoré zodpovedá jeho skutočným majetkovým pomerom.

52. Žiada sa tiež dodať, že súd má v súvislosti s výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou možnosť preskúmať samotnú dobrovoľnú dražbu v konaní, v ktorom sa bude toho dlžník domáhať a inštitút jeho ochrany je preto ďalej zabezpečený aj v ustanovení § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, t.j. prostredníctvom žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené, neostávalo iné, ako predmetnú žalobu pre jej nedôvodnosť v celom rozsahu zamietnuť. Súčasne v súlade s ustanovením § 336 ods. 4 v spojení s § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým žalobu zamietol, zrušil aj neodkladné opatrenie nariadené rozsudkom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 6C/17/2017-305 zo dňa 09.11.2017.

54. V súvislosti s vyhláseným konkurzom na majetok žalobkyne, uznaným za hlavné insolvenčné konania (osobný bankrot) súd záverom uvádza, že oddĺžením je v zmysle ustanovenia § 166c ods. 1 písm. c) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov, nedotknutá zabezpečená pohľadávka v rozsahu, v ktorom je krytá hodnotou predmetu zabezpečovacieho práva (ustanovenie § 166b ods. 1 písm. a) a b) tým nie je dotknuté). V zmysle ustanovenia § 166d ods. 1,3 menovaného zákona nepostihnuteľnou hodnotou obydlija dlžníka je časť hodnoty jednej obývatelnej veci s príslušenstvom vrátane prípadného zastaveného a príľahlého pozemku, ktorú dlžník označil v zozname majetku za svoje obydlie. Súčasne však platí, že ak je obydlie dlžníka zaťažené zabezpečovacím právom, zabezpečovacie právo má prednosť pred nepostihnuteľnou hodnotou obydlija dlžníka.

55. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

58. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 257 Civilného sporového poriadku. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu ako úspešnému v spore vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Súd však na strane žalobkyne, ako neúspešnej strany sporu vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Takýmito dôvodmi podľa názoru súdu sú aktuálne nepriaznivé majetkové pomery žalobkyne, pre ktoré bol na jej majetok vyhlásený konkurz, uznaný za hlavné insolvenčné konanie, a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3OdkK/24/2018 zo dňa 15.01.2018, zverejneným v Obchodnom vestníku 15/2018 dňa 22.01.2018, v kapitole Konkurzy a reštrukturalizácie, pod číslom zverejnenia H.. Z uvedeného dôvodu tento rozsudok predstavuje z pohľadu trov konania konečné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.